

Na chalupu, páč potřebuju matroš na věnce.

Advent je za rohem už a já se musím pustit do díla. Takže v pátek jsme se ještě po práci pustili trochu do úklidu a v sobotě už se dalo říct, že je hotovo. Dalo říct, páč.... se ukázalo, že původně zamýšlený - přelíznu to v kópelce barvou - neb se to tam savovalo, se ukázalo jako velmi mylný. A Brtník naznal, že se to musí celý oškrábat a až pak vymalovat. □ Nicméně to už je jen "nepodstatnej" detail □ jinak je skorem hotovo. Tím pádem můžu konečně začít řídit s výrobou a přípravou na výzdobu. Takže - v poledne jsme práskli do koní a jelo se směr chalupa. S mezizastávkou v Hornbachu, neb bylo zapotřebí vzít pticám zobání. Rychlovka jen taková to měla bejt, enemže Brtník si uvědomil, že když už tam jsme, nechá uříznout poličky do tý zrenovovaný skříňky, aby je mohl nalakovat, do skříňky nainstalovat a milou skříňku uvést do společnosti. Nahradí naši starou skříňku v obýváku a já se na to děsně těším. Oživil umírající kus nábytku a děsně se mu to povedlo, je to poctivá stará práce, ze dřeva, ručně dělaná. A myslím, že ešivá má nábytek duši (a já si....pšššš □ ... myslím, že má) , tak jí teď po těch letech ve sklepe musí bejt nádherně. Je to taková Popelka. No enemže tím pádem jsme se tam trochu zakousli, páč i lidí jako mraků bylo.

A pak už fakt tradááá směr chalupa..... a ešče jedna mezizastávka....To už kousek od chalupy. V místním pivovárku, kde dělají moc dobrý kvasnicový pivíčko, tak se vzalo na večer domů. Na chalupu jsme dorazili teda v trochu jinej čas, než jsem předpokládala a tak to muselo začít lítat. Nastříhat břechtan a umotat základ pro šest věnců a pak se rozeběhnout po zahradě a nastříhat si matroš. Což je letos kapek oříšek, protože díky předchozím suchým létům, nemají jedličky moc přírůstek. Takže jsem poletovala prostorem a tu si stříhla žlutej zerav, tu stříbrnej, pak taky stříbrnej smrček nějakej, buxusu krapítek a taky douglasku jsem šmikla, páč ty větve budou do truhlíků na balkonu stačit.

Ohařiska se zatím museli zabavit sami. Vystačili si. Protože do hry vstoupila obří kost schovaná ve sklepe a kus velkýho ohlodanýho kloubu. Ten si našel Rumouš hnedle po příjezdu a začal nad ním okanžitě metat vítězný přemety a jasně dával Taliprtce najevo, jaká vona je socka, že má prt, a von má majetek. Byl radosten. Ovšem pouze do okamžiku, kdy Taliprtka zajela do toho sklepa a vytáhla odtama tu obří kost. A to byl průser teda. Pro Rumouše. □ Chvíli zklamaně čučel na kloub a pak se jal pronásledovat Taliprtku, která se šla usalašit s kostí na pažit pod břízu. Je možná socka, ale..... má to, co von ne! □ Strouhala mu mrkef a to milýho Rumouše nažhavilo natolik, že kolem ní začal poskakovat a..... štěkat.

Jak nějaká pavlačová drbna tam ječel. Jí to bylo šumák a spokojeně si hlodala. Několikrát si pro mě doběhnul, ať s tím du vokamžitě ale něco udělat, nebo se nezná ☐ . “No, tak jako.... to si vyřídte spolu, vona ti taky neječela u hlavy, kdyžs tam metal kozelce nad kloubem, ty pako jedno zrzatý.”, pravila sem mu zahalená větvoším, když jsem ošmikávala cosi na dekoraci.

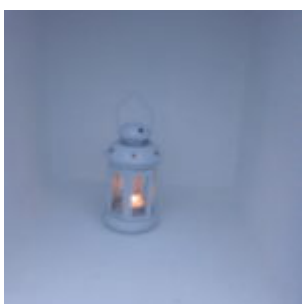
Brtník šel na louku shrabat listí pod kaštan, aby měly klíněnky utrum. Skončili jsme oba tak nějak současně, a já opět v duchu oceňovala, že nejsme někde v civilizaci, páč ten trohl zrzatej více-méně celou dobu ječel jak prkopnutej, ať mu to vona dá, že chce taky, že to je nespravedlivý, ať vokamžitě navalí , ať.... ať.... ať... Jak malej harant, fakt. Nandali jsme nastříhaný větve a korpusy na věnec do pytle a šli jsme se projít. Tali, že si vezme tu malou kostéčku s sebou. Podařilo se mi jí to rozmluvit a nechala ji na cestičce u branky. Já se ještě vrátila zpátky do chalupy pro jednu důležitou věc. Pro svíčku. Protože..... pokud.... nikdo neukradl tu lucerničku, musíme tam přece rozsvítit světýlko!!!IIII Byl to napínák - je tam, není tam??

Rumouš měl taky napínák ☐ . Tu kostéčku. Páč jak zmerčil, že ji Tali opustila a šmrdolí se za brankou, obratem se vrátil, popadnul milou obří kost a valil taky na louku. Enemže si to blbě naštymoval a milá kost ho nechtěla brankou chvíli pustit ☐ a von mocinky moc pospíchal ☐ . Takže si to musel vybojovat - respektive si uvědomit, že tak, jak jde, to rozhodně nepůjde. Ono to tedy šlo dost těžko i bez tý branky. Kost je fakt velká a pokud ji pes nechytí uprostřed pohybuje se prostorem tzv. na Zemana ☐ ☐ ☐ ☐ , páč mu to tu hlavičku makovičku taky táhne dolů. No nicméně nejní žádněj blb, že jo, takže brankou pochopitelně záhy prošel. A vlekl milou kost s sebou, že se s námi půjde taky projít. Jako já chápu, že si ji chtěl užít, když ji doposud měla ve vlastnictví Taliprtka, ale..... jako při procházce mi to nepřijde jako ideální čas ☐ . Nicméně dovleknul ji až k tý kapličce, kde jsme s Brtníkem k našemu.....potěšení ☐ zjistili, že lucernička je na svém místě. Zapálili jsme svíčku a šli se trochu projít, než padne tma.

Tady jenom podotknu, že kdyby ta krůta, tak jak fungovala tenhle den, tak fungovala i dny jiný a hlavně jinde - kupříkladu v pátek v těch polích, tak by to byla paráda. Jenže to ne, to se jí nechce běhat se sama hlásit a přiběhnout na první dobrou. To si jede svoje a na všechno kašle. A mně tím přináší déprézi. Páč psa si primárně nepořizujete k tomu, abyste byli imrvére naštvatý. Teď jsem ale naštvatá nebyla a užili jsme si prochajdu stmívajícím se krajem. I s tím, že v jednu chvíli vyběhnul z vysoký trávy zajíc a za ním to tele flekatý. Který

poslechlo na první dobrou. A ešče z toho mělo radost. To nepochopíte, proč to takhle nemůže být obecně. Tohle v domácích vodách moc nezažijete. Je pravda, že byly doby, kdy jste to nezačali nikde, ale přece jen v domácím prostředí jsme jaksi nejčastěji. Jasně, je logický, že tom prostředí pes potížísta má tendence se chovat krapítek jinak, ale ne až takhle odlišně, kdy je to o tom, že máte v podstatě najednou úplně jinýho psa v pondělí, než jste měli v neděli □ . Teď byla teda teprve sobota, ale už se smrákalo hodně a my to otočili zpátky, abychom aspoň trošku toho světla na cestu úvozem z chalupy měli. Páč zemědělkyně tam cestu zase úžasně rozprasila a kdyby auto začlo klouzat a nedalo se vyjet, bude lepší, když bude aspoň trošánek vidět.

Brtník je ale výbornej řidič, takže jsme se na silnici dostali v pohodě a mohli valit domů. Na věcu a dobrý pivíčko, páč jsme si ho zasloužili.

Zůstala tam!!

Moooc sluší, moc!

A může tak.....

...svítit pocestněm na cestu

P.S. omlouvám se za kvalitu fotek- foťák už je unaven životem a pracuje jen, když se mu chce

□